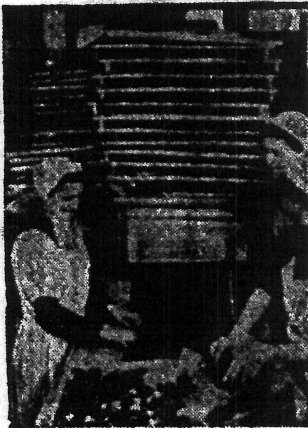

У солодкому царстві

Відвідини у шоколадній фабриці „Газет“ у Львові

У шоколадному цеху фабрики „Газет“

Львів, 26 вересня.

Спокійно та одностайно, хоч із більшим, як колинебудь, розмахом живе життя у Львові. Шойно добігає півтора року від часу, коли тут дводітня більшовицька господарка та буревій воєнної хуртовини творили румовище та знищення — а сьогодні вже майже і сліду по цьому нема. Кілька розбитих домі, яких ремонт уже почався, — тільки й сліду по несприємному минулому. У сонці прекрасної осені губляться і вони й на весь рік стає організована праця та розумна господарка. Бажаючи скопити на живому цей зерв творчої праці, йдемо на одну з львівських фабрик. Вибраємо шоколадну фабрику „Газет“. Вибраємо цю фабрику, бо належить вона, так сказати б, до люксових підприємств, яких відбудова не була найкучішою справою, а знаємо, що всі фабричні будинки, як теж машини потерпіли поважне знищення під час останніх воєнних днів.

В ТИХОМУ ЗАКУТКУ МІСТА

Висвіти із вагону перемальованої на кресовий колір „б-ки“, звертаємо в бічну Панянську вулицю, яка своїм не надто чепурним виглядом зовсім не підтверджує своєї назви. Посередній цієї спокійної на зовні вулиці, при якій є кілька фабрик, — великий кількаповерховий будинок, який саме відносять. Напис: „Шоколадна фабрика „Газет“ — введе нас, що це тут — і ми вже, представившись дворяжкові, на фабричному подвір'ї. Поперше дивуємось, що шоколадна фабрика приміщується в такому простірному приміщенні. Височені будинки з іще вищими фабричними коминно так трудно прив'язати з ніжною, соделкою та дрібненькою шоколадною

МІЗОК ФАБРИКИ

Через кімнати, в яких містяться бюра фабрики, що є мізком цілої великої фабричної структури, заходимо в кабінет комісарчиного управителя, п. Романа Коник.

— Тепер наша фабрика — почав дир. Коник — зовсім інше виглядає, як у перших днях нашої нової дійсності. Зруйнування, знищення, брак частин у машинах, ні одної цілої шибки у вікнах — ось картина, яку я тут застав. Більшою фабричних забудовань удача бомба; вона була головною причиною цих зруйнувань. А сьогодні фабрика працює нормально, може продати 8-мигодинного дня праці виготовити 10 тон готового запакованого різного товару та дає працю й зарібок кільком сотням робітників.

— Та що тут говорити — піднявся із крісла директор — погляньте самі, як це в нас.

но й задовільно працює. Поверх нижче і ми в залі, де „родяться“ цукорки. В великому кітлі при 140° вариться сироп. На трансмісійних машинах від безформної маси до готових кісточок творяться цукорки. Людська рука лише контролює та формує працю машин. Ще поверх нижче і ми в виробні помалок. У спеціальні дірки в картопляній муці наливається приготовлена маса, яка скоро застигає. Тоді ці сухі кульочки обчищується та відсадиється до обтягнення шоколадом. Йдемо туди і ми. Це на нижчому поверсі. Тут виробля шоколади. Від перемолу какао до готової шоколадки вся праця йде на машинах. На спеціальних машинах перемінюється розмелене какао в масу, з якої витискається товсті і перетворюється в шоколадовий макух. З цих макухів творяться потім у машинах шоколадова маса, якою й облявають помадки. Ось на кінці трансмісійної машини виходить вона вже готової. В цій фабриці зразкова чистота, всюди порядок. Аж приємно глянути!

САМОВИСТАРЧАЛЬНІСТЬ

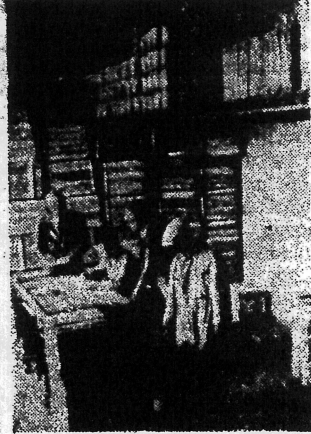
Та на цьому не кінчиться праця у фабриці. Це лише головна її частина. Через магазин готових товарів і через другий, у другому будинку, магазин сировини переходимо до кітліни з великим газовим кітлом. Побіч кітліни виробля мармеляди, яка в одному дні може виробити 2 тонни мармеляди та 10 тон овечої м'яки. Побіч іще один будинок, в якому приміщується пекарня кексів і авдру-

тів. Пекарня вивінувана в найновіше улагодження, як і ціла фабрика. Тут і спеціальні рури до сушення та котел до обтягання тістечок люксовим цукром. Фабрика має теж свої власні верстати: столярський, де виробляють скрині, виробню картонових коробок, слюсарський верстат, виробню бочок на мармеляду. На одному з просторих подвір склад дошок. Прямо заблудити можна в цьому лабіринті будинків. Якби не наш провідник-директор Коник, трудно було б найти дорогу назад.

ОПІКА НАД РОБІТНИКОМ

— Та це ще не все — усміхається до нас дир. Р. Коник, споглядаючи зі зворушенням на наші змучені обличчя. — Наша фабрика має ще дитячий приют і власну харчівню з клубом.

І справді, пройшовши кусянь у горішньому напрямі Панянської вулиці, входимо до будинку, в якому на другому поверсі приміщени дитячий садок фабрики „Газет“. Кілька просторих кімнат з ліжечками, столиками, крісолокми та шафками вже наступного дня заповниться розсіяною дітьми. Діти дістануть сніданки, обіди та підвечірки. Тимчасом в іншому будинку приготується, як шодня, обід для працівників фабрики. Ярнова зупа з м'ясом і з бурячками та з куснем хліба — це справді поживний обід. І найважливіше казково дешевий: коштує всього 130 зок. При харчівні є бібліотека, з якої користають працівники у вільний час. Фабрика має власного лікаря, який між ін-

Комісарчиный управитель фабрики „Газет“ проводить контролю магазину

шим провів у всіх працівників охоронне щеплення проти тифу. Та й про розвагу дбає енергійний директор. Хор робітників під управою п. Кузика тіпиться теж його увагою. Для розпорядимости хору приділене піаніно. Здається, що нема другої фабрики у Львові, де ставляться до робітника вимоги чистої та хосенної праці, але зате дається йому належне признание й опіку. Під проводом знаменитого організатора та доброго господаря фабрика „Газет“ є зразком організованої та відповідальної праці.

Концерт у Сокалі

Влаштований Концертним Бюром ІНТ зі Львова

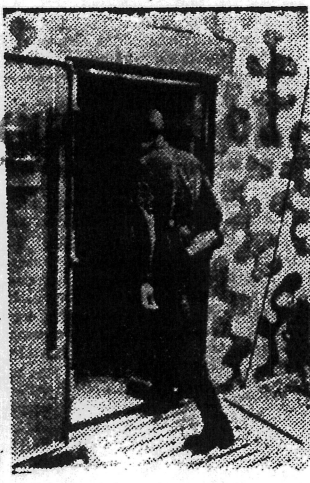
Сокаль, 26 вересня

Добре організована, зразково введена імпреза має завжди не тільки матеріальний і моральний успіх, але крім того стає часто товчком для ширшого та поглиблення деяких клівчів та ідей, важких своїм суспільницьким інтересом.

Таким вдатною імпрезою на групі Сокаля став концерт, влаштований Концертним Бюром ІНТ у Львові, який відбувся в дні 13-го вересня ц. р. Вдатним називаємо цей концерт не тільки тому, що він притягнув до Будинку Культури численну публіку і всі точки програми були виконані бездоганно, а публіка зустріла їх великими оплесками, але тому, що від цього концерту лишилось щось більше. Тим „щось“ — це бажання в якийсь спосіб прищипити Сокаля той рід мистецтва, з яким виступив у згаданому концерті проф. Андрій Бендерський, а який я т. зв. „мистецьке слово“. Його деклямація — це мистецтво живо-го слова. Зміст слова, мелодія, рух (мімічна гра) — це суто українське мистецьке слово, це питома українська деклямація і таку у перше почув Сокаль у виступі А. Бендерського. Не дивиння проте, що сокальський мистецький гурток поробив вже всілякі заходи, щоб при тутешньому драматичному гуртку створити тривалий курс мистецького слова. Цей курс має стати свого роду школою для місцевих adeptів драматичного мистецтва, співу та деклямації у ділянці мистецького слова.

Програма концерту була зразковою. Вона складалась з двох частин. Складалась на неї пісенні, музичні та літературні твори українських та чужинних авторів, при чому слід зважати, що друга частина мала чисто жартівливо-гумористичний характер.

Становища

Так „комфортно“ виглядають військові бункри над побережжям Каналу. (Фот.: ПК. — Мюлер (Ш).)

Концерт започаткувало коротке „Вступне слово“ проф. А. Бендерського про „Роллю і значіння мистецтва“. Він звернув увагу, який великий вплив має мистецтво на формування психіки людини й народу. У концертній частині виступила артистка-співачка п. О. Лозицька — сопран, Деметій Коха — баритон та А. Бендерський — мистець слова. Із співочих точок були виконані: „Віють вітри“ з опери „Наташка Полтавка“, „Садок вишневий коло хати“ — музика Лисенка „Дошки“, народна пісня, музика Лисенка; „Утоптали стеженьку“ народна пісня, музика Степового; арія Остапа з народної опери „Тарас Бульба“, спів Яреми в „Гайдаки“; „Ой Дніпре, мій Дніпре“, народна пісня „Ой у полі верба“, відтак німецька композиція до слів Гайне, Шуберта „Захист“ та Брамса „А в неділю рано“.

У II-й частині виконано низку жартівливих пісень. Про виконання пісенного репертуару, як також фортепіановий акомпанімент можна висловитись з повним признанням. Чисте виконання і добра інтерпретація здволяють кожного слухача.

Знову у своїйому репертуарі А. Бендерський виголосив: „Оду до пісні“ — Купчинського, „Ганалю“ — Т. Шевченка, „Журавлі“ — уривок з поеми Т. Шевченка „Гайдаки“. Виконавцеві належить незвичайне признання.

Загалом про цей концерт можна сказати, що він був однією з краших імпрез у Сокалі.

Т. П.

Дитяча школа рисунку і малювання

Львів, 26 вересня. | ням суспільства, бо в них не лише підготовляється талановитих дітей і благородні смак ширшого загалу.